

Środa, 12 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0232

Przygotowanie do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie przygotowania do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych (2013/2180(INI))

(2017/C 378/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽³⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽⁶⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 11 lipca 2012 r. dotyczący dyrektywy w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych na potrzeby ich wykorzystania na internetowym polu eksploatacji na rynku wewnętrznym,
- uwzględniając dyrektywę 2001/29/WE w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (dyrektywa w sprawie praw autorskich) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie telewizji hybrydowej ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając art.48 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 37.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 37.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0329.

Środa, 12 marca 2014 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Prawnej (A7-0057/2014),
- A. mając na uwadze, że pod pojęciem konwergencja audiowizualna należy rozumieć łączenie się audiowizualnych usług medialnych, które dotychczas były w dużym stopniu rozpowszechniane oddzielnie, jak również integrację wzdłuż łańcucha wartości lub łączenie różnorodnych usług audiowizualnych;
- B. mając na uwadze, że konwergencja oznacza innowację, a także mając na uwadze, że wymaga ona nowych form współpracy przedsiębiorstw i sektorów, aby użytkownik mógł korzystać z treści audiowizualnych i usług elektronicznych w każdym miejscu, w każdej chwili i na każdym urządzeniu;
- C. mając na uwadze, że konwergencja wywiera wpływ na sektor audiowizualny na płaszczyźnie horyzontalnej (konwergencja sektorów), wertykalnej (konwergencja w ramach jednego obszaru łańcucha wartości) i funkcjonalnej (konwergencja zastosowań/usług);
- D. mając na uwadze, że konwergencja techniczna oznacza, że zagadnienia dotyczące ustaw medialnych i polityki sieci coraz bardziej się pokrywają;
- E. mając na uwadze, że dostęp do treści audiowizualnych i ich znajdowalność stają się kluczowymi czynnikami w dobie konwergencji; mając na uwadze, że polityka nie powinna stawiać na przeszkodzie samoregulującemu się systemowi oznakowania treści spełniających minimalne normy jakości, a ponadto mając na uwadze, że kwestia neutralności sieci staje się coraz bardziej paląca odnośnie do połączeń kablowych i bezprzewodowych;
- F. mając na uwadze, że techniczna konwergencja mediów stała się w międzyczasie rzeczywistością, szczególnie w przypadku systemu radiofonii i telewizji, prasy oraz internetu, a europejska polityka w zakresie mediów, kultury i sieci musi dostosować ramy regulacyjne do nowych okoliczności, zapewniając przy tym możliwość ustanowienia i wdrożenia jednolitego poziomu regulacji również w odniesieniu do nowych uczestników rynku z UE oraz z państw trzecich;
- G. mając na uwadze, że mimo postępującej konwergencji technicznej doświadczenia związane z używaniem urządzeń przenośnych, jak również oczekiwania i profile użytkowników są nadal ograniczone;
- H. mając na uwadze, że sama cyfryzacja i konwergencja techniczna mają ograniczoną wartość dla obywateli, oraz mając na uwadze, że wspieranie wysokiego poziomu zrównoważonych inwestycji w oryginalne treści europejskie pozostaje priorytetem w zakresie zintegrowanych mediów;
- I. mając na uwadze, że ze względu na postępującą konwergencję należy wypracować nowy sposób pojmowania kwestii współdziałania mediów audiowizualnych oraz usług i zastosowań elektronicznych;
- J. mając na uwadze, że określenie „platforma dostępu do sieci” (ang. content gateway) oznacza platformę, która jest pośrednikiem pomiędzy dostawcami treści audiowizualnych a użytkownikami końcowymi i która zazwyczaj zrzesza, wybiera i organizuje grupę dostawców treści i zapewnia obszar, na którym użytkownicy mogą odkryć daną treść i mieć do niej dostęp; mając na uwadze, że takie platformy mogą obejmować platformy telewizyjne (takie jak telewizja satelitarna, kablowa i IPTV), urządzenia (takie jak telewizja hybrydowa i konsole do gier) czy usługi OTT (ang. over-the-top);

Rynki zintegrowanych mediów

1. zauważa, że nasilające się tendencje do horyzontalnej koncentracji sektorów oraz wertykalna integracja wzdłuż łańcucha wartości mogą stworzyć nowe możliwości biznesowe, lecz mogą również skutkować powstaniem dominujących pozycji na rynku;
2. podkreśla, że w przypadku gdy w ramach platform dostępu do treści kontrolowany jest dostęp do mediów, a tym samym wywierany bezpośredni lub pośredni wpływ na kształtowanie opinii, powstaje konieczność podjęcia działań regulacyjnych; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do monitorowania rozwoju sytuacji oraz do wykorzystania wszystkich możliwości, jakie daje europejskie prawo konkurencji i przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, a także w razie potrzeby do wprowadzenia środków na rzecz ochrony różnorodności oraz opracowania ram regulacyjnych dotyczących konwergencji dostosowanych do bieżących potrzeb;

Środa, 12 marca 2014 r.

3. uważa, że zmiany na rynku wskazują na to, że w przyszłości przedsiębiorstwa będą coraz ściślej łączyć usługi sieciowe z dostarczaniem treści audiowizualnych oraz że w ten sposób obecna forma najlepszego dostępu do internetu coraz bardziej będzie ustępować miejsca ofertom dostosowanym do jednostronnych interesów korporacyjnych;
4. uważa, że wszystkie pakiety danych w ramach komunikacji elektronicznej powinny być opracowywane zasadniczo w ten sam sposób niezależnie od treści, użycia, pochodzenia i przeznaczenia (zasada starannego działania), i w związku z tym wzywa do ochrony i zapewnienia wolnego i otwartego internetu, w szczególności w odniesieniu do rozwoju usług specjalnych;
5. podkreśla potrzebę zrównania praw i obowiązków nadawców z prawami i obowiązkami innych uczestników rynku w drodze horyzontalnych ram prawnych o charakterze ogólnomediowym;

Dostęp i znajdowalność

6. podkreśla, że neutralność sieci, zgodnie z zasadą internetu o jak najwyższej przepustowości („best effort”) i niedyskryminacyjnego dostępu do wszystkich treści audiowizualnych oraz ich przekazywania, gwarantuje szeroką ofertę informacyjną oraz różnorodność opinii i kultury, w związku z czym stanowi kluczowy element analogiczny do zobowiązania do transmisji (zasada „must carry”) w zintegrowanych mediach; wzywa zatem Komisję do prawnie wiążącego zapewnienia poszanowania zasad neutralności internetu, ponieważ jest to niezbędne w kontekście konwergencji mediów;
7. wzywa do niedyskryminującego, przejrzystego i otwartego dostępu do internetu dla wszystkich użytkowników i dostawców usług audiowizualnych oraz sprzeciwia się ograniczaniu zasady „best effort” poprzez platformy lub usługi własne dostawców;
8. ponownie podkreśla, że zasady neutralności sieci nie oznaczają zniesienia potrzeby stosowania zobowiązania do transmisji (zasada „must carry”) do zarządzanych sieci lub do usług specjalistycznych, takich jak telewizja kablowa i IPTV;
9. wzywa do opracowania przez sektor jednakowych norm w celu zapewnienia interoperacyjności telewizji hybrydowej, tak aby nie hamować innowacji;
10. wzywa, aby w dobie konwergencji mediów zapewnić wszystkim obywatelom europejskim dostęp do różnorodnej oferty twórczości kulturalnej i audiowizualnej oraz możliwość jej znalezienia, szczególnie w sytuacji, gdy producenci sprzętu, operatorzy sieci, dostawcy treści lub programy agregujące z góry definiują użytkownikowi sortowanie oferowanych treści;
11. jest zdania, że w celu zapewnienia ochrony różnorodności produktów i opinii możliwość wyszukiwania i znajdowania treści audiowizualnych nie powinna być uzależniona od interesów gospodarczych i że po środki regulacyjne należy sięgać tylko wtedy, gdy dostawca platformy wykorzystuje pozycję dominującą na rynku lub funkcję strażnika, aby faworyzować lub dyskryminować określone treści;
12. wzywa Komisję do zbadania, w jakim stopniu operatorzy platform dostępu do treści są skłonni nadużywać swojej pozycji w celu przyznawania pierwszeństwa własnym treściom, oraz do podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie jakichkolwiek nadużyć w przyszłości;
13. wzywa Komisję do zdefiniowania, czym jest platforma, oraz w razie potrzeby do wprowadzenia uregulowań obejmujących również sieci technologiczne służące do transmisji treści audiowizualnych;
14. jest zdania, że platformy w ramach sieci otwartych, które nie zajmują pozycji dominującej na rynku i nie zakłócają konkurencji, powinny zostać wyłączone z regulacji dotyczących platform;
15. uważa, że należy wspierać tworzenie aplikacji zważywszy, że jest to rozwijający się rynek; podkreśla jednak, że ich wszechobecność może być przyczyną problemów producentów treści audiowizualnych z dostępem do rynku; wzywa Komisję do zbadania, jakie środki są konieczne do zapewnienia dostępu i znajdowalności mediów audiowizualnych i w jaki sposób można je wdrożyć, a jednocześnie przypomina, że należy podejmować działania regulacyjne jedynie wtedy, gdy dostawca platformy wykorzystuje poprzez aplikacje pozycję dominującą na rynku lub funkcję strażnika, aby faworyzować lub dyskryminować określone treści;

Środa, 12 marca 2014 r.

16. uważa, że państwa członkowskie powinny mieć możliwość podejmowania szczególnych działań w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu znajdawalności i widoczności treści audiowizualnych, które są istotne z punktu widzenia interesu ogólnego;

Ochrona różnorodności i modele finansowania

17. wzywa Komisję, aby – w kontekście konwergencji mediów – zbadała, w jakim stopniu można zapewnić w przyszłości w wyważony sposób refinansowanie, finansowanie i produkcję wysokiej jakości europejskiej treści audiowizualnej;

18. wzywa Komisję do zbadania, w jakim zakresie – w wyniku uregulowanego przepisami dyrektywy 2010/13/UE nierównego traktowania usług linearnych i nielinearnych – dochodzi do zakłóceń rynku w związku z zakazami odnoszącymi się do ilości i jakości reklam;

19. podkreśla, że w związku z nowymi strategiami reklamowymi opierającymi się na nowych technologiach zwiększających ich skuteczność (zrzuty ekranu, tworzenie profili konsumentów, strategie wieloekranowe) pojawia się kwestia ochrony konsumentów, ich życia prywatnego i danych osobowych; w tym kontekście podkreśla, że należy się zastanowić nad stworzeniem spójnych zasad regulujących stosowanie tych strategii;

20. wzywa Komisję, by znosząc regulacje odnośnie do przepisów dotyczących ilości reklam w treściach audiowizualnych udostępnianych w ramach usług linearnych, zapewniła skuteczniejszą realizację celów dyrektywy 2010/13/UE przez zwiększenie elastyczności i umocnienie współ- i samoregulacji;

21. jest zdania, że nowe modele biznesowe polegające na wprowadzaniu na rynek treści audiowizualnych bez upoważnienia zagrażają wysokiej jakości dziennikarstwu, mediom publicznym i nadawcom finansowanym z wpływów z reklam;

22. jest zdania, że nie powinno być możliwe zmienianie linearnych i nielinearnych ofert od nadawców lub innych dostawców treści pod względem treści lub technologii, włączenie poszczególnych treści lub ich części do pakietów programowych lub używanie ich w inny sposób, odpłatnie lub nieodpłatnie, bez zgody nadawcy lub dostawcy;

23. uważa, że z punktu widzenia konwergencji również procedury wydawania zezwoleń na elektroniczne usługi informacyjno-komunikacyjne finansowane z opłat licencyjnych muszą zostać dostosowane do cyfrowej rzeczywistości konkurencji medialnej, pod warunkiem że dotyczą one publicznych ofert audiowizualnych;

24. podkreśla, że aby zachować niezależność sektora publicznego, należy go nadal chronić przed ograniczeniami dotyczącymi finansowania z reklam, i wzywa państwa członkowskie do wspierania działań sektora związanych z finansowaniem;

Infrastruktura a częstotliwość

25. uważa, że powszechny dostęp do jak najbardziej wydajnych szerokopasmowych łączy internetowych stanowi podstawowy warunek konwergencji mediów i innowacyjności w sektorze mediów; podkreśla, że takie sieci szerokopasmowe wymagają jeszcze intensywniejszego rozwoju, zwłaszcza na obszarach wiejskich, i wzywa państwa członkowskie do usunięcia tego problemu za pośrednictwem krótkoterminowych kampanii inwestycyjnych;

26. wyraża ubolewanie, że ogromne obszary Europy nadal nie posiadają dostatecznej infrastruktury internetowej, oraz przypomina Komisji, że w celu uwolnienia potencjału zintegrowanych mediów audiowizualnych niezbędne jest zapewnienie konsumentom dostępu do szybkiego internetu;

27. wzywa przedstawicieli sektora, w oczekiwaniu na postęp konwergencji w przyszłości, do dobrowolnej współpracy w celu zapewnienia wspólnych ram dla norm medialnych, tak aby spójniejsze podejście miało zastosowanie w różnych mediach, a także by konsumenci nadal rozumieli, które treści podlegają regulacjom prawnym i w jakim zakresie;

28. podkreśla, że otwarte i interoperacyjne normy stanowią gwarancję wolnego i nieograniczonego dostępu do treści audiowizualnych;

Środa, 12 marca 2014 r.

29. uważa, że nowe inicjatywy w zakresie samoregulacji odgrywają ważną rolę w określaniu jednolitych norm dla użytkowników technologii oraz dla twórców i producentów;

30. podkreśla, że standardy DVB-T/T2 stwarzają w dłuższej perspektywie duże szanse dla nadawców i systemów mobilnych na współużytkowanie pasma częstotliwości 700 MHz, w szczególności dzięki przyszłościowym hybrydowym urządzeniom mobilnym oraz wbudowaniu chipów do odbioru sygnału TV w urządzeniach przenośnych;

31. opowiada się za rozwojem powiązań technologicznych, które efektywnie wykorzystują zarówno technologie nadawcze, jak i technologie łączą szerokopasmowych i które w inteligentny sposób godzą ze sobą usługi nadawcze i mobilne („inteligentne nadawanie”);

32. uważa, że istotne jest opracowanie planu działania dotyczącego naziemnej telewizji cyfrowej, aby zapewnić inwestorom z sektora radiowo-telewizyjnego i z sektora telefonii komórkowej pewność niezbędną do długoterminowego planowania;

Wartości

33. wyraża ubolewanie, że w zielonej księdze zabrakło wyraźnego odniesienia do dwojakiej natury mediów audiowizualnych jako dóbr kulturowych i gospodarczych;

34. przypomina Komisji, że UE zobowiązała się do przestrzegania Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego;

35. podkreśla, że ochrona wolności mediów, promowanie pluralizmu mediów i różnorodności kulturowej oraz ochrona małoletnich pozostają istotnymi wartościami w erze konwergencji;

36. w kontekście możliwego przeglądu dyrektywy 2010/13/UE wzywa Komisję do kontynuowania działań na rzecz ochrony wolności prasy;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do bardziej konsekwentnego stosowania przepisów art. 13 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych dotyczącego promowania produkcji utworów europejskich i dostępu do nich za pośrednictwem audiowizualnych usług medialnych na żądanie;

38. zwraca uwagę Komisji na fakt, że włączanie dziedziny kultury i mediów audiowizualnych do międzynarodowych umów o wolnym handlu jest sprzeczne z zobowiązaniami UE w odniesieniu do wspierania różnorodności i tożsamości kulturowej oraz poszanowania suwerenności państw członkowskich w stosunku do ich własnego dziedzictwa kulturowego;

39. wzywa europejskie podmioty z sektora audiowizualnego do dalszego rozwijania spójnych i atrakcyjnych usług, zwłaszcza internetowych, aby wzbogacić europejską ofertę treści audiowizualnych; podkreśla, że treści muszą pozostać pierwszoplanową kwestią; podkreśla, że mnogość platform nie gwarantuje różnorodności treści;

40. podkreśla, że ochrona małoletnich, ochrona konsumentów i ochrona danych stanowią bezwzględne cele regulacyjne, które muszą w równej mierze obowiązywać wszystkich usługodawców w dziedzinie mediów i komunikacji na terytorium UE;

41. wzywa Komisję do zadbania o zwiększenie ochrony osób małoletnich i konsumentów; apeluje, by do wszystkich usługodawców w dziedzinie mediów i komunikacji na terytorium UE miały zastosowanie takie same wymogi w dziedzinie ochrony danych; podkreśla, że konsumenci muszą mieć możliwość łatwego dokonywania zmian w ustawieniach prywatności w dowolnym momencie;

42. podkreśla, że w związku ze światową konkurencją na rynkach podlegających konwergencji niezbędne jest opracowanie na szczeblu międzynarodowym w ramach wspól- i samoregulacji odpowiednich norm ochrony małoletnich i konsumentów;

Środa, 12 marca 2014 r.

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia i rozbudowania istniejących różnorodnych działań mających na celu rozwój umiejętności korzystania z mediów cyfrowych oraz do opracowania metodologii oceny nauczania tych umiejętności;

Ramy regulacyjne

44. uważa, że celem europejskiej polityki w dziedzinie mediów i internetu powinno być eliminowanie przeszkód utrudniających innowacyjność w mediach, przy jednoczesnym poszanowaniu normatywnych aspektów demokratycznej i zróżnicowanej pod względem kulturowym polityki medialnej;

45. podkreśla, że dostępność podobnych treści na tym samym urządzeniu wymaga ustanowienia jednolitych i elastycznych ram prawnych ukierunkowanych na użytkownika i kwestię dostępu, które będą neutralne z punktu widzenia technologii, przejrzyste i wykonalne;

46. wzywa Komisję do dopilnowania, by platformy funkcjonowały w sposób zgodny z warunkami rynkowymi, co oznacza uczciwą konkurencję;

47. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy skutków w celu zbadania, czy zakres stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych pozostaje nadal aktualny, zważywszy na postęp ogółu audiowizualnych usług medialnych dostępnych dla obywateli europejskich;

48. wzywa Komisję do zbadania, w jakim stopniu kryterium linearności prowadzi w wielu dziedzinach do sytuacji, w której cele regulacyjne dyrektywy 2010/13/UE nie są już osiągalne w dobie konwergencji;

49. zaleca deregulację obszarów określonych w dyrektywie 2010/13/UE, w ramach których nie są już realizowane cele regulacyjne; uważa, że w zamian należy wprowadzić wymogi minimalne dla wszystkich audiowizualnych usług medialnych na szczeblu europejskim;

50. podkreśla znaczenie neutralnych z punktu widzenia technologii systemów udostępniania praw dla ułatwienia osiągalności usług oferowanych przez dostawców usług medialnych na platformach osób trzecich;

51. podkreśla, że zasada kraju pochodzenia (lub kraju usług nadawczych) zapisana w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych jest nadal istotnym warunkiem wstępnym transgranicznego oferowania treści audiowizualnych oraz że stanowi ona ważny krok na drodze ku wspólnemu rynkowi usług; podkreśla jednak potrzebę dostosowania prawa UE do rzeczywistości internetowej i cyfrowej oraz zwrócenia szczególnej uwagi na przedsiębiorstwa oferujące treści audiowizualne online, które próbują uchylać się od opodatkowania w niektórych państwach członkowskich, przenosząc się do krajów o bardzo niskiej stopie opodatkowania;

52. wzywa Komisję do zbadania, w jakim stopniu prawa autorskie wymagają przystosowania, aby umożliwić odpowiednie wykorzystywanie linearnych i nielinearnych treści na różnorodnych platformach, a także ich transgraniczną dostępność;

53. wzywa Komisję do konsekwentnego egzekwowania zasady neutralności z punktu widzenia technologii i w stosownych przypadkach do odpowiedniej rewizji europejskiego prawa autorskiego;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
